

Elysanomat

ELY:n Viron työntekijöiden kiitos- ja esirukousaiheita
Piispa Jari Jolkkonen: Kiitollisuus tukee hyvinvointia

ELYN tiedote 4 2024

Sisällysluettelo

- s. 3 Lähetystyön kaksi näkökulmaa *Erja Kuhalampi*
- s. 4 Niin kuin vastasyntyneet lapset
Jani Latva-Nikkola
- s. 5 Liity jäseneksi - Ely-jäsenhakemus
- s. 6 Marian kiitosvirsi - Miten kiitollisuus tukee
ihmisen hyvinvointia *piispa Jari Jolkkonen*
- s. 10 Avoimen lähdekoodin opiskelijafoorumi
Oiva Hujanen
- s. 11 Raamattutyö evenkin kielellä edistyy ja
haastaa *Anu Mannermaa*
- s. 12 Merjan kesäiset terveiset Pietarista
Merja Kramsu
- s. 13 Kemin ja Kalevalan kriisiajan kuulumisia
Vladimir Jakusov
- s. 14 Kiitoksen ja esirukouksen aiheita Virosta
kansalliset työntekijät ja suom. lähetit
- s. 18 Aarrearkkuleirille | Jumalan valitut *Satu Kivisaari*
ELYN isovanhempi-lapsenlapsipäivä Alahärmässä
Ristikko Satu Kivisaari
- s. 20 Vuokko Takala: Tärkeintä on olla läsnä
Tarja Laurila
- s. 22 Lähetystä ja laulun riemua juhlavieraan silmin
- ELYn 16. kesäjuhlat *Raija Koski*
- s. 24 Kirkkopäivillä Tampereella *Helka Korpela*
- s. 25 Ely-sukka 2 *Liisa Sundén*
- s. 26 Tapahtumakalenteri

Kannen kuva

Erkki Yli-Krekola, Kansalliset työntekijät ja suomalaiset
lähetit

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net
Lehden toimitus: Elyn lehtitoimikunta
Päätoimittaja: Antero Rasilainen
Toimitussihteeri: Erja Kuhalampi
Taitto: Virpi Tuominiemi
Painopaikka: Suomen Uusiokuori Oy, Somero

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n
jäsenlehti.

ELYN työntekijät:

Oiva Hujanen, aluepastori ja lähetystyöntekijä

p. 040 526 9096

Sähköposti: oiva.hujanen@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluejohtaja

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

PL 49, 43501 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Elysanomat toimitussihteeri:

Erja Kuhalampi, erja.kuhalampi@evangeliset.net

Jani Latva-Nikkola, puheenjohtaja, Kurikka
Vuokko Orjala, varapuheenjohtaja, Lohtaja

Tili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Lakeuden POP IBAN FI26 4747 0010 1553 49

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2021/1097

Myöntämisajankohta: 1.9.2021

Toimeenpanoaika: 1.9.2021, voimassa toistaiseksi

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Varat käytetään lähetyskentillä Venäjällä, Virossa, Sambiassa ja Kongossa paikallisten kirkkojen työn tukemiseen (opetus, koulutus, musiikkityö, rakennusprojektit, diakoninen avustustoiminta, seminaarien järjestäminen). Varoja voidaan käyttää myös Pakistanissa kirkon rakennusprojektiin. Lisäksi varoja voidaan käyttää kotimaassa lähetystyön mahdollistamiseksi työntekijöiden palkkakulujen kattamiseen sekä lähetystyön järjestämisestä aiheutuvien muiden kulujen kattamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

Lähetystyön kaksi näkökulmaa

Erja Kuhalampi

Paljon on muuttunut 1800-luvun jälkipuolisoilta, jolloin ensimmäiset suomalaiset lähetystyöntekijät matkasivat laivalla ja härkävankkureilla Ambomaalle käännättäkseen siellä asuvia ”villejä”. Tuona pakana-lähetysten kulta-aikana Euroopasta ja Yhdysvalloista lähteneet lähetysaarnajat toivat toki kuulijoilleen evankeliumin ilosanomaa, mutta mukana kulkeutui myös paljon kulttuurista turhuutta. Olemme noista ajoista oppineet, ymmärrämme aiempaa paremmin, että asiat voi eri oloissa tehdä eri tavoin, ja osaamme paremmin kunnioittaa vastaanottavien maiden kulttuurisia, kristinuskon kannalta neutraaleja, ominaispiirteitä.

Lähetienkin asema on parempi: matkat tehdään lentäen, vakuutukset turvaavat, lääketiede tarjoaa apuaan aiemmin tappaviin tauteihin, ja vallankumouksen kokeneet viestintämenetelmät tarjoavat mahdollisuuden ajantasaiseen yhteydenpitoon kotimaahan. Myös kotimaan suurlähetystöt ja konsulaatit tarjoavat apuaan hädän hetkellä.

Vastaanottajamaissa ihmisten asema on kuitenkin edelleen usein vaikea. On kulttuuripiirejä, joissa kristinuskoon kääntyminen voi merkitä kuoleman uhkaa, vaikka maan hallinto lähetystyön sallisikin. Paikallisten kristittyjen yhteys ulkomaisiin toimijoihin voi luoda heidän ylleen epäilyttävyyden varjon. Joskus paikalliset ihmiset voivat joutua myös varsinaisina kohteina olevien ulkolaisten sijaiskärsijöiksi. Näin kävi mm. Pakistanissa siellä 1990-luvun loppupuolella työskennellessämme, kun terroristit hyökkäsivät lähetystyöntekijöiden lasten sisäoppilaitokseen. Kukaan lapsista tai ulkolaisista aikuisista ei vahingoittunut, mutta paikalliseen kristittyyn väestöön kuuluvat portinvartijat saivat tilanteessa surmansa.

Aina uhka ei ole näin dramaattinen. Käynnissä oleva Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan on aiheuttanut omat vaikeutensa ELY:n siellä olevalle lähetystyölle, kun sopivia rahansiirtotapoja on täytynyt etsiä, ja lähetien ja heidän tavaroidensa liikkuminen rajan yli on hankaloitunut. Lähetille olemme kuitenkin voineet maksaa palkat ja kulukorvaukset normaalisti. Meillä on suunnitelmat tilanteen pahenemisen varalle, mutta toistaiseksi heidän työnsä voi jatkua ennallaan.

Vaikeampi on tilanne ELY:n tukemilla paikallisilla työntekijöillä ja seurakunnilla, sillä maaliskuun jälkeen emme ole voineet siirtää varoja Inkerin kirkolle, joka toimii heidän työnantajanaan. Syynä tähän on kirkkohallituksen tuolloin seurakunnille ja järjestöille lähettämä kirje, jossa kiellettiin kaikki rahallinen tuki Venäjän alueelle EU:n pakotteiden vastaisena toimintana. Tulkinta ei ole yksiselitteinen, mutta tätä kirjoitettaessa ei Inkerin kirkon työntekijöillemme voida toistaiseksi maksaa palkkoja eikä seurakunnille toimintatukia. Siellä on paikallisten pärjättävä niin kuin parhaiten taitavat.

Lähetysjärjestönä pyrimme tietenkin kaikin tavoin välttämään sitä, että kohdemaassa saatamme jonkun vaikeuteen. Kun tällainen ikävä tilanne on nyt syntynyt, olemme saaneet entistä ajankohtaisemman esirukousaiheen Inkerin kristityistä, heidän seurakunnistaan ja paimenistaan.

Antaessaan lähetyskäskyn, Jeesus sanoo myös: *”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä... Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”* Matt. 28:18,20

Tämä lupaus kuuluu niin lähetetyille kuin heidän kutsunsa vastaanottajille.

Käskyn antaja vastaa heistä kaikista. Rukoillaan yhdessä ongelmaan pikaista ratkaisua!

Niin kuin vastasyntyneet lapset

Jani Latva-Nikkolan avauspuhe ELY:n kevätkokouksessa 2024

Niin kuin vastasyntyneet lapset tavoitelkaa puhdasta sanan maitoa, jotta sen ravitsemina kasvaisitte pelastukseen. 1.Piet 2:2

ELY:n kevätpäivät osuivat pääsiäisen jälkeiseen aikaan. Pyhäpäivä oli valkoisten vaatteiden sunnuntai. Sen latinankielinen nimi Quasi modo geniti, tuli edellä siteeratusta antifonitekstistä. Se antoi aiheen puheelle, joka tarkasteli liikkeemme tilaa. Mitkä ovat sen vahvuudet ja heikkoudet? Entä mahdollisuudet ja uhat?

Valkoisten vaatteiden sunnuntaina pääsiäisenä kastetut uudet kristityt saivat riisua valkoiset vaatteet yltään. Paluu arkeen oli koittanut. Kristusta ei tietenkään tarvinnut riisua, vain alba, joka oli aivan konkreettisesti muistuttanut kasteen lahjasta ja sen uudeksi luovasta voimasta. Nyt usko oli eletävä todeksi tavallisessa elämässä, jossa vaatteet väistämättä ryvettyvät.

Evangelisella lähetysyhdistyksellä on takanaan ensimmäinen vuosi kirkon lähetysjärjestönä. Paluu arkeen on koittanut. Miltä jäsenistömme näyttää? Mielikuva ei ole ainakaan "vastasyntyneet lapset", vaan pikemminkin toinen antifonista nimensä saanut hahmo "Quasimodo". Tuo hahmo tunnetaan niin Victor Hugon romaanista kuin Disneyn piirretystä elokuvastakin. Hän on Notre Dame -kirkon kyttyräselkäinen kellonsoittaja, joka on saanut suojan kirkon sisältä. Vaikka hahmo herättää ulkoiselta olemukseltaan muissa pilkkaa, Quasimodon pyyteetön rakkaus saa hänet uhrautumaan.

Quasi modo geniti vai Quasimodo? Kun katsoin koolla olevaa jäsenistöä, näin enemmän kyttyräselkiä kuin vastasyntyneitä, kaikella rakkaudella sanottuna. Samalla näin paljon pyyteetöntä rakkautta ja uhrautumista. Näin uskollisten ystävien joukon, joka on saanut paikkansa kirkon sisältä. Tämä herätti mielessäni kiitollisuutta.

Samalla kun ELY on vakiinnuttanut paikkansa kirkon sisällä, kirkon tila on herättänyt paljon keskustelua. Jakolinjoja on syntynyt ja kannanottoa on ELY:ltäkin vaadittu. Lähetysjärjestöt ovat olleet suurissa vaikeuksissa, ja moni lähetystyöntekijä on eri järjestöissä saanut lopputilin. Lähetysmäärärahoja on leikattu seurakuntien päätöksillä.

Pilkalta ei oma järjestömekään ole säästynyt. Lähetysmäärärahojen ehdoksi on vaadittu kannanottoa kirkkoa jakaviin teemoihin. On ollut pakko ottaa jonkinlaista kantaa, ja tämä on tarkoittanut meillekin toisinaan tuen epäämisiä. Mitä siis vastata eettisiin kysymyksiin? Tämä teema on herättänyt paljon keskustelua kevätkokouksen jälkeen. Kuka sanelee ELY:n kannan? Onko edessä jälleen uusi jäsenistöä jakava polemiikki?

Tästä olisi ollut syytä keskustella avoimemmin kevätkokouksessa. Toisaalta asia on hyvä nostaa esille strategiatyön kautta. Strategiatyöryh-

mä on saanut työnsä valmiiksi ja sen tuloksia puidaan seuraavaksi hallituksen kokouksessa. Se tuo esityksen sitten syyskokoukselle käsiteltäväksi. Isot kysymykset ansaitsevat tulla jäsenistön pohdittavaksi.

Strategiatyöryhmä on tunnistanut mahdollisuudet ja uhat. Mahdollisuus piilee siinä, että tulijoita lähetystyöhön riittää järjestöemme kautta. Samalla haasteena on järjestön pieni koko ja talous, jotka rajoittavat kasvua. Vahvuksiimme lukeutuu se, että toimimme kirkon sisällä. Me teemme yhteistyötä. Jäsenillä on yhtäläinen mahdollisuus toimia lähetysten hyväksi. Meille ovet ovat siis auki, eikä mielipiteitä eettisiin kysymyksiin kuulla ehtona. Kristus riittää.

LIITY JÄSENEKSI

Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry

☐ Haluan liittyä jäseneksi

Nimi: _____

Osoite: _____

Sähköposti: _____

Puh: _____

Kotiseurakunta: _____

Syntymäaika: _____

Ammatti: _____

Päiväys: _____

Allekirjoitus: _____

Jäsenmaksu on vuonna 2024 20 €/hlö, 18-30v 10 €/hlö. Jäsenmaksuun sisältyy mm. kuusi kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti Elysanomat.

Hallitus hyväksyy uudet jäsenet (kokouksia 4-6 vuodessa).

Hakemuksen voi täyttää myös sähköisesti osoitteessa:
www.evangeliset.net/jasenille/

Hakemus lähetetään:
Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry / Hallitus,
PL 49, 43501 Karstula

Armoa ja iloa ihmisille
Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Voisiko tältä pohjalta löytyä vastaukset myös jakaviin kysymyksiin? Pysytään keskellä elämää, pitäydytään kirkon sisällä ja tarraudutaan Kristukseen. Haasteellisia kysymyksiä varten työntekijät tarvitsevat sitten jäsenistömme viisautta, mitä löytyykin varsin paljon. Rukousta unohtamatta.

Strategiaryhmän tuloksia tuodaan esiin syksyllä laajemmin, mutta uskallan luottaa siihen, että edessä eivät ole näivetyksen vuodet, vaan uutta kasvua versojo. Se vaatii edelleen uhrautumista ja uskollisuutta. Meidän kauttamme Jumala luo uutta. Kiitos kaikille Quasimodoille ja vastasyntyneille!

Jani Latva-Nikkola on ELY:n puheenjohtaja ja Ilmajoen seurakunnan kirkkoherra

Kuvassa Jani edessä oikealla. Kuva: Satu Kivisaari

- Miten kiitollisuus tukee ihmisen hyvinvointia?

Kuopion hiippakunnan piispa Jari Jolkkosen esitelmä ELY:n kesäjuhlilla 8.6.2024

*M*inun sieluni ylistää Herran suuruutta,
minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani,
sillä hän on luonut katseensa vähäiseen palvelijaansa.
Tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi,
sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja.
Hänen nimensä on pyhä,
polvesta polveen hän osoittaa laupeutensa
niille, jotka häntä pelkäävät.
Hänen kätensä on tehnyt mahtavia tekoja,
hän on lyönyt hajalle
ne, joilla on ylpeät ajatukset sydämessään.
Hän on syössyt vallanpitäjät istuimiltaan
ja korottanut alhaiset.
Nälkäiset hän on ruokkinut runsain määrin,
mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjin käsin pois.
Hän on pitänyt huolen palvelijastaan Israelista,
hän on muistanut kansaansa ja osoittanut laupeutensa
Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen, ajasta aikaan,
niin kuin hän on isillemme luvannut.

Luuk.1:46-55

Luukkaan evankeliumin alussa oleva Marian kiitosvirsi on vaikutusvaltainen teksti. Jokainen suuri teologi on kirjoittanut siihen selitysteoksen, jokainen suuri säveltäjä on säveltänyt siitä oman version. Usein Marian kiitosvirttä käytetään esimerkkinä Mariasta. Tänäkin käytän sitä esimerkkinä kiitollisuudesta.

Miten Magnificat on voinut tulla Luukkaan evankeliumin alkuun? Yksi vaihtoehto on, että Maria tai Elisabeth on sen välittänyt Luukkaalle. Toinen vaihtoehto on, että se on ensimmäisten kristittyjen kiitoslaulu, jonka Luukas on poiminut alkukristittyjen jumalanpalveluksesta. Nämä eivät välttämättä sulje toisiaan pois. Se muistuttaa psalmeja: seemiläiseen tapaan asiat sanotaan kaksi kertaa. Se kuitenkin liittyy selvästi Kristuksen syntymään. Itse pidän sitä ensimmäisenä kristillisenä kiitoshymninä. Lännen kirkossa se sai paikkansa vesperissä eli iltarukouksessa. Ortodoksisessa kirkossa se kuuluu aamupalvelukseen.

Tapasin pari vuotta sitten Sylvi-nimisen jo hyvin iäkkään ihmisen. Kuuntelin hänen kertomustaan. Se oli hämmästyttävän paljon täynnä vastoinkäymisiä, jopa tragedioita. Ja siinä alkoi toistua sama kaava. Ensin hän kertoi vaikeasta avioerosta, sitten hän piti tauon ja sen jälkeen: *”Vuan siitä on niin kiitollinen, jotta suoatiin niin ihania lapsia.”* Uusi puoliso sai aivohalvauksen, jälleen tauko ja sen jälkeen: *”Vuan siitä on niin kiitollinen, että sain niin hyvän miehen ja suoatiin niin hyviä yhteisiä vuosia.”* Sen jälkeen hän kertoi omaishoitajan raskaasta arjesta, sitten taas tauko ja sen jälkeen: *”Vuan siitä on niin kiitollinen, että oon suoanu niin paljon apua kunnalta ja muilta ihmisiltä.”* Vuosi sitten syksyllä Sylvi sai itse aivoverenvuodon ja hänet löydettiin kodin lattialta lähes vuorokauden jälkeen. Lääkäri ennusti oli huono. Ja niin vain

Jari-Piispa tervehti ELYÄ: "Kiitos kutsusta ELY:n kesäjuhlille. Halusin tulla siksi, että ELY on kirkon lähetysjärjestöistämme uusin. Halusin tulla paikan päälle sanomaan teille päin naamaa, että vaikka olette uusin jäsen, te, siis ELY, ette ole tarkkailijajäsen ettekä ole koeajalla. Te olette kirkkomme virallinen lähetysjärjestö, täysivaltainen täysjäsen. Onnea siitä!"

Kuva: Erja Kuhalampi

kävi, että keväällä tapasin hänet kirkkokahvilla. Hyvävoimaisena ja lempeästi hymyilevänä hän sanoi: "Vuoan siitä on niin kiitollinen, jotta sain vielä jatkoajan."

Sylvin kiitollisuus ei ollut teesken-
nelyä, sillä aina kun hän puhui asioiden hyvästä puolesta, hänelle tuli kyynel silmään.

Aloin miettimään, mitä kiitollisuus on? Mistä se tulee? Miten se vaikuttaa ihmiseen? Ja onko se syntymässä joillekin harvoille annettu luonteenpiirre, siis peritty ominaisuus, etuoikeus vai voiko sitä oppia?

Asia alkoi vaivaamaan niin, että etsiydyin psykologi Robert Emmonsin, maailman johtavan kiitollisuustutkijan, tutkimusten äärelle. Ja voi, miten se avasi uuden ikkunan elämään!

Kiitollisuuden yhteyttä hyvään elämään on maailmal-
la tutkittu yllättävän vähän. Oman tutkimusryhmän-
sä lukuisiin tutkimuksiin perustuen Emmons väittää,
että kiitollisuus on avain hyvään elämään.

Mitä kiitollisuus on?

Kiitollisuus ei ole itsestään selvää. Se edellyttää meil-
tä ainakin kolmea havahtumista. Ensiksi koen saava-
ni jotakin *hyvää* – pahasta on vaikea olla kiitollinen.

Toiseksi koen saavani jotakin *hyvää ulkopuolelta*, esi-
merkiksi toisilta ihmisiltä, luomakunnalta tai Jumalal-
ta – itseensä voi (ainakin joskus) olla tyytyväinen,
mutta kiitollisuuden perusta on ulkopuolellamme.

Kolmanneksi ymmärrän saavani jotakin *hyvää ulko-
puolelta lahjaksi*, siis en omien ansioiden, oikeuksien
tai vaatimusteni perusteella, vaan lahjaksi. Ei ole sat-
tuma, että englannin kiitollisuutta tarkoittava sana
gratitude tulee latinan sanasta *gratia*, joka tarkoittaa
armoa, ja *gratis*, joka tarkoittaa ilmaista.

Miten kiitollisuus vaikuttaa?

Ensinnäkin kiitollisuus vaikuttaa *sosiaaliin* suhteii-
siimme. Se sitoo meidät jollakin tavoin esivanhem-
piimme, sillä ymmärrämme, että heiltä olemme
saaneet elämän lahjan ja paljon muuta hyvää. Kii-
tollisuutta kokevat ihmiset suhtautuvat toisiin kes-
kimääräistä ystävällisemmin ja myötätuntoisemmin
– se siis saa esille monia muita hyveitä, kuten myö-
tätuntoa, lähimmäisen rakkautta, hyvántahtoisuutta
ja iloa. Kun on itse saanut jotakin hyvää lahjaksi, se
synnyttää psykologisen mekanismin kautta halun an-
taa vastalahja. Kiitollisuutta kokevien ihmisten pari-
suhteet ovat keskimääräistä onnellisempia ja avioliit-
tot pidempiä. Tutkimusten mukaan he kokevat myös
arvostusta työelämässä.

Kiitollisuus vaikuttaa *fyysiseen* terveyteemme. Kiitol-
lisuutta kokevat tutkitusti sairastavat vähemmän ja
tilastollisesti myös elävät pidempään. Kiitollisuutta
kokevien kyky sietää elämän vastoinkäymisiä ja toi-
pua niistä on keskimääräistä vahvempi. Kiitollisuus
purkaa arkipäivän stressiä ja laskee verenpainetta.
Se myös suojelee varsinkin psyykkisistä sairauksista,
erityisesti masennuksesta, alakulosta ja katkeruudes-
ta. Masennuksen hoidossa on lääkkeiden rinnalla tai
joskus jopa niiden tilalla alettu käyttää kiitollisuuspäi-
väkirjaa, johon potilas kirjaa päivittäin asioita, joista
saan tänään – kaikista todellisista vaikeuksista huoli-
mattakin – olla kiitollinen.

Tästä seuraa, että kiitollisuus vaikuttaa myös *tulevaisuuden uskaan*. Ihminen suhtautuu tulevaisuuteen pääsääntöisesti kahdella tavalla, joko pelolla tai toivolla. Pelko on usein järkevää ja perusteltua, mutta se myös lamauttaa. Toivo meinaa jatkuvasti jäädä erilaisten pelkojen alle. Kiitollisuus vahvistaa tutkimusti toivoa: kiitollisuutta kokevat suhtautuvat tavallista luottavaisemmin tulevaisuuteen. Eräässä tutkimuksessa testattiin esimerkiksi työttömiksi jääneiden ihmisten selviytymistä. Yhdelle ryhmälle annettiin tehtäväksi pitää joka päivä kiitollisuuspäiväkirjaa. Tämä ryhmä käytti mielenterveyspalveluja vähemmän ja työllistyi nopeammin kuin verrokkiryhmä.

Näin kiitollisuus synnyttää monenlaista hyvän kierretä elämässä. Tämä perustuu tiukkaan tutkimukseen, se ei ole mitään imelää onnellisuuslogiaa.

Kiitollisuus ja kärsimys?

Itse puhuin aikaisemmin kiitollisuudesta varovasti, toinen jalka jarrulla. Monet ihmiset kantavat elämässään aivan kohtuuttoman raskaita taakkoja, ja ajattelinkin, että myötätunnosta heidän kärsimystään kohtaan meidän täytyy puhua kiitollisuudesta vain varovasti kuiskaten.

Emmons kuitenkin osoittaa sen, minkä moni meistä vaistoa intuitiivisesti: myös vastoinikäymisten keskellä meillä on oikeus nähdä se hyvä, mikä on totta. Myös vaikeuksissa on lupa tuntea kiitollisuutta siitä, mikä kaikesta huolimatta on hyvin juuri nyt. Esimerkiksi kun taiteilija Vesa-Matti Loiri lähetti kuolinvuoteeltaan, siis kahden syövän ja monien kipujen keskeltä viimeisen viestin, olisi odottanut, että siinä puhutaan katkerasti kivuista ja luopumisen tuskasta. Sen sijaan taiteilija kertoi viimeisessä viestissään kokevansa kiitollisuutta.

Olen ammattini puolesta tavannut monta saattohoitopotilasta ja saatellut heitä rajan taakse, ja uskoakseni myös monella teistä on kokemusta tällaisista elämäntilanteista: omien kokemusten mukaan joillakin lähtöön liittyy katkeruutta, mutta yllättävän usein kiitollisuutta. Vakavassa elämän rajatilanteessa yllättävän moni myös ajattelee: "Elämälle kiitos, sain siltä paljon."

Sydämeni laulu -tilaisuus Ev. kesäjuhlilla Marian kirkossa Haminassa. Lauluja arvuuttelemassa Kuopion hiippakunnan piispa Jari Jolkkonen (2. vas), Kymenlaakson maakuntajohtaja Jaakko Mikkola, Elyn toiminnanjohtaja Antero Rasilainen sekä Haminan seurakunnan kirkkoherra Anna Kinnunen. Tilaisuuden juonsi Haminan seurakunnan kansainvälisen työn ja vapaaehtoistyön työalajohtaja Liisa Länsmans (vas). Musiikista vastasi Haminan seurakunnan johtava kanttori Kai Huopainen.

Kuva: Virpi Tuominiemi

Millainen mielenmaisema estää kiitollisuutta?

Kiitollisuus syntyy siis hyvydestä, jota saan lahjaksi ulkopuolelta. Tästä voimme päätellä käänteisesti, millaisten ihmisten mielenmaisemassa ei tahdo löytyä tilaa kiitollisuudelle.

Kuvittele omia polkuja kulkeva Marlboro-mies, joka pitää itseään oman onnensa seppänä. Ketäpä hän kiittäisi? Hän on vapaa, mutta yksin, kiitollisuudelle ei löydy kohdetta. Tai kuvittele maailmassa pelkkiä sortajia ja sortavia rakenteita näkevä woke-aktivisti. Hän ajattelee tavoittelevansa täydellisen oikeudenmukaista maailmaa, mutta havaitsee, että maailma on välillä epäreilu ja välillä taas oikeudenmukaisuus ymmärretään toisin kuin hän haluaa. Hän saa voimansa katkeruudesta; hänelle kiitollisuus on vaarallista, sillä se voi johtaa tyytyväisyyteen. Sama ongelma on ahneella kapitalistilla, jolle on tärkeää tavoitella jatkuvasti lisää omaisuutta. Sitä ei ole koskaan tarpeeksi, aina voisi olla lisää. Hänenkään mielenmaisemastaan ei löydy tilaa kiitollisuudelle. Ahneus ja aito kiitollisuus eivät mahdu samaan koriin.

Onko kiitollisuus synnynnäistä vai opittua?

Voit ehkä väittää kiitollisuuden olevan vain harvoille annettu syntymälahja tai luonteen piirre. Mutta se ei pidä paikkaansa. Tutkijoilla on sinulle hyviä uutisia: kiitollisuus ei ole geneettinen ominaisuus, vaan opittu taito ja asenne – ja siksi me kaikki voimme sitä oppia ja opetella.

Se kuitenkin vaatii harjoittelua. Kiitollisuuspäiväkirjassa ihminen kirjaa säännöllisesti ylös, mistä hän voi tänään olla kiitollinen. Tämä on sekulaaristettu versio kristillisestä rukouselämästä. Kristillinen hartausperinne on käytännössä kiitollisuuden kulttuuria: aamulla kiitetään yön varjeluksesta ja uudesta päivästä, päivällä kiitetään ruoasta ja illalla kiitetään menneestä päivästä.

Miten voimme soveltaa näitä oivalluksia käytännön elämään?

Ajattele lapsiamme ja nuoriamme. Niin sanottu Z-sukupolvi on syntynyt 1996-2015 välisenä aikana. Kansainvälisestäkin yksi tälle sukupolvelle tyypillinen piirre on epävarmuus. Heidän elämäänsä ovat varjostaneet monet huolta aiheuttava asiat: ilmastonmuutos, koronapandemia, Ukrainan sota ja niin edelleen. He ovat aina eläneet elektroniikan maailmassa, jossa internet ja some on kaikkialla ja jossa kännykkä on ikään kuin ruumiiseen kasvanut osa. Tästä johtuu, että aikamme lasten ja nuorten mieli kuormittuu ulkonäköpaineista ja ilmastoahdistuksesta. Nuorten mielenterveysongelmat räjähtivät kansainvälisesti 2010-2012, käytännössä täsmälleen samassa noin 24 kuukauden aikaikkunassa, kun sosiaalisen median sovellusten käyttö läpäisi nuorisokulttuurin. Aivan erityisesti kasvoivat 11-13-vuotiaiden esiteini-ikäisten tyttöjen mielenterveysongelmat.

Me emme saisi unohtaa opettaa heille kiittolisuutta. Ajattele, miten hyvää tekee epävarmalle ja identiteettiään etsivälle esiteiniille kuulla, että sinä olet kauris ja upea juuri tuollaisena! Sinut on luotu Jumalan kuvaksi, sinä heijastat hänen unelmaansa. Sinulla on paljon syytä olla kiittolinen: itsestäsi, ystävistäsi ja ylipäänsä elämän lahjasta.

Tai ajattele, miten tärkeää on ilmastoahdistusta potevalle nuorelle kuulla, että elämä ei ole sattuma, vaan korkeammassa kädessä. Maailma on hyvän Jumalan luoma, hän pitää siitä jatkuvasti huolta ja sen kautta hän lahjoittaa jatkuvasti hyvää ilmaiseksi. Siksi hän on antanut myös sinulle tehtäväksi ensinnäkin ottaa kiittolisena vastaan elämän lahjat ja nauttia kaikesta luomakunnan tarjoamasta hyvydestä. Toiseksi hän pitää luomakunnasta huolta ja on antanut sinulle ja meille kaikille tehtäväksi ”viljellä ja varjella”, siis pitää hellästi huolta tästä suurenmoisesta planeetasta,

joka on meidän kaikkien elämän kehto ja koti.

Eikö ole niin, että ahdistus on lamaannuttava voima, joka saa ihmisen joko lamaantumaan tai vahingoittamaan itseään tai toisia? Eikö ole niin, että kiittolisuus on voimaannuttava voima, joka herättää halun antaa vastalahja ja pitää huolta? Oma väitteeni onkin, että kristillisen kirkon vastaus nuortemme kokemaan ilmastoahdistukseen ei ole ahdistuksen ruokkiminen, vaan kiittolisuuden kulttuurin ruokkiminen. Uskon, että kiittolisuus varjelee ahdistusta paremmin sekä luomakuntaa että nuorten mielenterveyttä.

Kristinusko kiittolisuuden kulttuurina

Kirkossa meillä on siihen omat keinomme. Tämä onkin puheeni viimeinen viesti: kristillinen usko tahtoo vaalia ja vahvistaa kiittolisuuden kulttuuria. Se on oikeastaan rakennettu sisään sekä kirkon uskoon että kirkon elämään eli spiritualiteettiin, oikeastaan koko elämännäkemykseen.

Juutalais-kristillisen uskon mukaan koko elämä on vastausta Jumalan hyvyyteen. Exodus-kertomuksessa Jumala vapauttaa israelilaiset Egyptin orjuudesta – juutalaiset juhlat ja laki on vastausta tähän pelastukseen. Psalmi antavat sanat tähän kiittolisuuteen.

Kristuksessa Jumala syntyy ihmiseksi ja toteuttaa pelastuksen. Marian kiitosvirsi on ensimmäinen kiitosvirsi tähän perustavaan pelastukseen – jo ennen kuin Kristus syntyy. Se on luostarissa huulilla jokaisena iltana, Sakariaan kiitosvirsi jokaisena aamuna.

Kristillinen elämä perustuu aamu-, ruoka- ja iltaruokoukseen. Arjen keskellä aamulla, päivällä ja illalla kiitämme Elämän antajaa kaikesta hyvästä. Pyhänä, ylösnousemuksen päivänä, kokoonnumme jumalanpalvelukseen eli eukaristiaan, sananmukaisesti kiitosaterialle. Tällä kiitosaterialla kiitämme Kristuksen

ylösousemuksesta ja kaikista Jumalan pelastavista teoista ja rukoilemme voimaa hoitaa oma osamme arjen keskellä. Tämä on yhteinen ja ekumeeninen piirre sekä luterilaisille virsille että ortodoksisen kirkon liturgisille teksteille. Mietтікää kymmentä suosituinta virttä: Soi kunniaksi luojan, Suvivirsi, Maa on niin kaunis, Enkeli taivaan, Hoosianna, Kiitos sulle Jumalani, Päivä vain ja hetki kerrallansa – ja niin edelleen. Ne ovat kaikki kiitosvirsiä. Tai jos kuuntelet tarkkaan ortodoksisen liturgiapalveluksen tai vaikkapa Akatistos-palveluksen tekstejä, huomaat, että ne ovat suorastaan kiittolisuuden tykitystä.

Oikeastaan tekee mieli kysyä: mitä muuta kristillinen elämä on kuin kiittollista vastausta Jumalan hyvyyteen? Ja mitä muuta se on kuin tämän hyvän kierrättämistä eteenpäin?

Näillä ajatuksilla haluan kiittää Evankelista lähetysyhdistystä sen tekemästä työstä. Toivon ja rukoilen, että kiittolisuus voisi olla meille jatkosakin yhdistävä ja elämää kantava voimavara. Herra olkoon teidän kanssanne.

Kuva: Erja Kūhalampi

Avoimen lähdekoodin opiskelijafoorumi!

Kuva: Erja Kūhalampi

Ely etsii opiskelijoita,

jotka voivat olla tekemässä historiaa!

Onko Sinulla lapsenlapsia tai lapsia, jotka ovat joko korkeakoulussa tai toisen asteen oppilaitoksessa?

Etsimme mahdollisuutta perustaa maanlaajaa opiskelijaporukkaa, joka kokoontuisi netissä esim. Teamsissä tai muulla sähköisellä alustalla. Koska Ely on tulevaisuuden lähetysyhdistys ja nuorissa on voimaa, käännyimme Sinun puoleesi ja haastamme tuntemasi nuoret mukaan yhden Teams-istunnon hinnalla!

Älä piilota tätä tietoa, vaan avoimen lähdekoodin tapaan tämä ajatus on kaikkien käytettävissä vapaasti, ilman maksua. Avoimen lähdekoodin opiskelijafoorumiin pääsee mukaan soittamalla Oivalle, +358 40 526 9096.

Ole Siunattu kaikilla poluillasi,

t. yx vähän jo rampa Ely-pastori, Oiva Hujanen

Raamattutyö evenkin kielellä edistyy ja haastaa

Anu Mannermaa

Evenkit ovat Siperian suurin alkuperäiskansa. Lähes puolet heistä asuu Kiinassa ja osa myös Mongoliassa. Evenkin kieli kuuluu mantšu-tunguusi-kielten kieliperheeseen, ja sitä kirjoitetaan Venäjällä kyrillisillä kirjaimilla. Evenkien kulttuuri on hyvin omaleimainen, ja heidän vaatetuksensa ja rituaalinsa muistuttavat Amerikan intiaaneista.

Tässä kuvassa olemme maaliskuussa Turkissa IBT:n seminaarissa. Vieressäni on Tukholman raamatunkäännösinstituutista Brane Kalcevic sekä Natalia Ushnitskaja evenkiprojektista, Natalia asuu Jakutskissa.

Evenkien uskonnot

Evenkien perinteiset uskonnot ovat animismi ja shamanismi, joka tosin on myöhempää perua. Monet Baikalin ympäristössä asuvat ovat omaksuneet myös Tiibetin buddhalaisuuden. Evenkejä käännytettiin viime vuosisatojen aikana kristinuskoon, mutta suurin osa heistä omaksui kristillisyyden vain pinnallisesti. Vaikka he suorittivat vaaditut kristilliset rituaalit, he kuitenkin säilyttivät omat uskomuksensa ja rituaalinsa. Tänä päivänä harvat heistä ovat kristittyjä.

Raamatunkäännöstyön seminaarit

Osallistuimme maaliskuussa Turkissa pidettyyn Venäjän raamatunkäännösinstituutin (IBT) seminaariin, jonka teemana oli, miten Raamatun käyttöä voidaan edistää niillä alueilla ja niiden kansojen keskuudessa, joille sitä käännetään. Minun lisäkseni mukana evenkiprojektista oli Jakutskissa asuva Natalia. Myös toisen kääntäjämme piti osallistua, mutta hänen tulonsa peruuntui onnettomuuden takia.

Tätä kirjoittaessani suurena esirukousaiheena on evenkinkielisen raamatunkäännöstyön seminaari 3.-10.7. Pietarissa. Siperiasta mukaan on tulossa kahdeksan ihmistä, joiden lisäksi seminaariin osallistuu IBT:n kaksi koordinaattoria sekä Kanadasta kotoisin oleva projektissa aloitteleva eksegeetti. Mukana on tällä kertaa myös taiteilija, joka tekee kuvituksen työn

alla oleviin psalmikäännöksiin. Melkein kaikki Nerjungiassa, Jakutiassa pidettyyn seminaariin osallistuneet ovat tulossa mukaan myös tänä vuonna. Rukoilemme, että kaikki sujuisi hyvin ja että raamatun tekstit saisivat puhutella kaikkia meitä osallistujia.

Jatkosuunnitelmat

Olemme aloittaneet Sananlaskujen kääntämisen, ja vuoden lopulla aloitamme myös Ruutin kirjan kääntämisen. Seuraava kokoelmamme on valikoima tekstejä Johanneksen evankeliumista. Kokoelmien laatiminen on yllättävän haastavaa ja aikaa vievää, sillä valikoimme tekstit sen mukaan, miten ajattelemme niiden puhuttelevan evenkejä.

Muutoksia työssä

Mieheni Petteri jäi kesäkuun alusta ELY:stä vuoden toimivapaalle ja siirtyi työhön Suomen kirkkoon, Inarin seurakunnan seurakuntapastoriksi. Itse jatkan työssäni Venäjällä. Erityisenä kiitosaiheena on työ lupa Venäjälle pitkän ja hankalan prosessin jälkeen. Kiitos kaikille asiaa muistaneille!

Anu Mannermaa on ELY:n ja Wycliffe-raamatunkääntäjien yhteinen lähetti Venäjällä.

Merjan kesäiset terveiset Pietarista

Merja ja Krokotilli Gena Sotchissa. Kuvat: Merjan kotialbumi

Ihana kesä on saapunut Pietariin! Kukat ovat puhjenneet ja laulun aika on tullut, niin kuin Raamatusta luemme.

Kotipihallani tuomi kukkii ja koko kaupunki tuoksuu kesältä. Toukokuun lopussa sain mahdollisuuden lomailla Mustanmeren rannalla, Sotchissa - meri on ihana elementti. Etelässä tosin oli kesä jo pidemmällä. Oli hyvä iltaisin vain kuunnella meren aaltoja parvekkeella. Ulkomaalainen turisti herätti siellä tosin tiettyä hämmästyksiä, mutta positiivisessa mielessä: "Voi kun kiva, kun meillä on suomalainen vieras", totesivat hotellin työntekijät ja muutkin turistit ja jatkoivat: "Koska tuotte ryhmän Suomesta?" (!) No, ehken aivan pian...

Olen nyt siirtynyt uuteen, remontoituun kansliaan ja on mukava, kun on ympärillä muitakin työntekijöitä, varsinkin nuoria; heistä virtaa voimaa ja iloa. Jumala on meitä kaikkia hyvin hoitanut ja auttanut.

Iltapäivisin, kun palaan kotiin, kävelen joskus Mihailovin puiston läpi. Mihailovin palatsi on nykyisin museona, mutta istuessani puiston penkillä mietin, kuinka vanha ruhtinas mahtoikaan kaivata puistoaan paettuaan ulkomaille! Tuossa museossa ovat muuten esillä useat suomalaistenkin rakastaman taitelija Ilja Repinin raamattuaiheiset maalaukset.

Aika on vaikea ja raskaskin, siksi on tärkeää muistaa, että Jumala lohduttaa kansaansa myös luomistyön

kautta: ihminen ei voi itse valmistaa mitään minkä Jumala on luonut.

Ihminen saa kuitenkin nauttia Jumalan lahjoista ja monet kohtaavatkin Jumalan luonnossa: onhan myös suosittua pitää kesäseuroja luonnon helmassa.

Inkerissä vanhastaan on kokoonnuttu hautausmaalle vainojen aikana. Vielä nykyisin kesäisin kokoonnutaan muistojumalanpalveluksiin vanhalle Kelton hautausmaalle. On tärkeää, ettei kirkon nuori polvi unohda sitä hintaa, minkä vanhempi polvi joutui uskostaan maksamaan.

Saamme kuitenkin katsoa eteenpäin: nostaa katseemme uskon alkajaan ja täyttäjään. Hän vie meidät ja kirkkonsa perille, lupauksensa mukaan.

Vaikeuksien keskellä meitä täällä lohduttaa ihana Kirkastusvuoren teksti:

"Kun he nostivat silmänsä, he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksinänsä." Matt 17:8

Siunattua kesäaikaa kaikille ystäville

Toivoo lähettinne Merja

Merja Kramsu on ELY:n lähetti, joka toimii Inkerin kirkon päämajassa, Pietarissa, kansainvälisten asioiden sihteerinä.

Kemin ja Kalevalan kriisiajan kuulumisia

Kemin seurakunnan kirkkoherrana vierailen eri seurakunnissa pitäen jumalanpalveluksia, myös Kalevalassa. Kemissä ja Kalevalan kylässä sijaitsevat kaksi luterilaista seurakuntaa ovat kaikkein pohjoisimpia seurakuntia Karjalassa. Ne kuuluvat tasavaltamme arktiseen vyöhykkeeseen. Ajatelkaamme näin: Jos Kemin seurakunta sijaitsee Kuolan valtatieltä n. 36 km päässä, niin Kalevalan kirkkoon on matkaa vielä 160 km huonoa tietä ja ilman matkapuhelinverkkoa! Matka kestää kolmesta viiteen tuntia!

Kemin seurakunnassa meitä kokoontuu 12-15 seurakuntalaista, mutta suurta suosiota nauttii meillä pyhäkoulu. Kalevalassa ei valitettavasti ole pysyvää pastoria, eikä myöskään pyhäkoulua. Keskimäärin seurakunnassa käy kuudesta yhdeksään henkilöä.

Kemissä seurakunnalle on jo neljä vuotta sitten annettu tontti kuntamme keskustaajamassa kirkon rakentamista varten. Inkerin kirkko on tehnyt suunnitelmat projektista, mutta se ei ole vielä käynnistynyt. Kirkkoherra on kymmenen vuotta palvellut seurakuntaa, joka kokoontuu vanhassa apteekissa Papinsaassa.

Tämän hetken tärkein päämäärä molemmissa seurakunnissa, Kalevalassa ja Kemissä, on selvittää ilman aikaisemmin saamaamme ulkopuolista taloudellista apua, jotta säännöllinen jumalanpalveluselämä ei kärsisi tilanteesta.

Vladimir Jakusov

Käännös: Merja Kramsu

Vladimir Jakusov toimii Vienen Kemin seurakunnan kirkkoherrana. ELY on kuluven vuoden alkupuolelle saakka rahoittanut hänen palkkansa, kirkon lämmityksen ja sen muut juoksevat kulut. Tähän on tullut katkos johtuen Suomen kirkon ohjeistuksesta toimintaan Venäjällä. Tilannetta selvitetään kirkon taholta, ja ELY:ssä uskomme ja toivomme, että tuki voi katkon jälkeen jatkua.

Kontupohjan kerholaisia näyttelyyn tutustumassa Kontupohjassa. Kuvat: Oksana Dyba

Kirkkohallitus on tiedottanut seurakunnille, että Evankelinen lähetisyhdistys – ELY ry jatkaa Inkerin kirkon piirissä toimivien lähetystyöntekijöiden taloudellista tukea niiltä osin, kun rahaliikenne kohdistuu Suomeen ja esimerkiksi lähetettyjen työntekijöiden palkat maksetaan suomalaisille pankkitileille. Seurakunnissa voidaan siis kerätä kolehteja Elyn Venäjän työlle. Tässä tilanteessa kaikki Venäjän lähetystyöhön kerätyt kolehdit kohdistetaan Venäjällä lähetystyötä tekevien suomalaisten lähetystyöntekijöiden hyväksi. Kirkkohallituksen suosituksen mukaisesti Ely ei välitä tällä hetkellä rahaa Venäjälle.

Kiitoksen ja esirukouksen aiheita Virosta

ELY:n tukemat kansalliset työntekijät ja suomalaiset lähetit jakavat rukousaiheitaan

Oiva Hujanen:

Kiitosaiheenani on hyvin ja yllättävän nopeasti käyntiin lähtenyt työ Tallinnassa ja Etelä-Suomessa.

Rukousaiheena on viron kielen opiskeleminen ja oppiminen.

Rukoilemme, että Tallinnan seurakuntien työntekijät ja päättäjät omaksuisivat käytäntöjä, joissa seurakuntalaiset saavat mielekkäitä tehtäviä seurakunnissaan. Pyydämme, että jäsenet oppisivat tuomaan uusia ihmisiä rippikouluihin ja toimintaan.

Oiva Hujanen toimii Virossa Tallinnan rovastikunnan hengellisenä mentorina sekä aluepastorina Etelä-Suomessa.

Tue Oivan työtä: tili OP FI28 5114 0220 0343 69, viestiksi Oiva sekä oma kotiseurakuntasi.

Titta Hämäläinen:

Päällimmäisenä kiitosaiheena minulla on rakkaat ihmiset, ja se, että saan olla evankeliumin palveluksessa - ja että Jeesus lupauksensa mukaan on aina kanssamme.

Sitten rukousaiheena ovat lapset ja nuoret sekä heidän kanssaan työskentelevät, kaikkialla - kirkossa, kunnassa, koulussa, päiväkodissa, perhetyössä, lastensuojelussa, auttavissa järjestöissä jne.

Rukoilen, että kenenkään ei tarvitsisi tuntea, että on aivan yksin ja että jokainen lapsi ja nuori saisi kokea olevansa ilo.

Titta Hämäläinen toimii Virossa lapsi- ja nuorisotyöntekijöiden tukijana ja kouluttajana.

Tue Titan työtä: tili OP FI28 5114 0220 0343 69, viestiksi Titta sekä oma kotiseurakuntasi.

Anna Makeev:

Valmistelen Sauen seurakunnassa jumalanpalveluksen joka sunnuntai. Kyselen, onko tämä se, mitä minun tulee tehdä elämäntehtävänäni. Kaipaen nuoruuden seurakuntaamme Joškar-Olassa, Marinmaalla. Siellä me ylistimme, rukoilimme ja uskoimme yhdessä. Kaipaen ikäisiäni uskovaisia, kenen kanssa voin jakaa kaiken. Rukoilemme Viron kirkon lapsi- ja nuorisotyön puolesta, että hekin kaipaisivat "uskovaa nuoruutta".

Sydämessäni kiitollisuus ja murhe kulkevat käsi kädessä. Kiitosaiheena on Lääne-Harjun rovastikunnan lastenpäivä 18.5.2024. Lapsia oli retkellä mukana 35. Miten voimme löytää Viron lapsia seurakuntaan? Lastentarhassa ei kuule Jumalasta sanaakaan. Onneksi opettaja, jonka kanssa olen työskennellyt neljä vuotta, on pyytänyt minua puhumaan pääsiäisestä ja joulusta. Kerran puhuin Jeesuksesta hyvänä ystävänä.

Anna Makeev toimii Virossa Sauen seurakunnassa lapsi-, nuoriso- ja musiikkityössä.

Tue Annan työtä: tili OP FI28 5114 0220 0343 69, viestiksi Anna Makeev sekä oma kotiseurakuntasi.

Samuel Reinaru:

Kiitosaihe: Perheemme muutti Tallinnan kaupungin sisällä. Siirsimme huonekaluja, vaatteita ja muita tavaroita 15 kertaa autolla ja perävaunulla vanhasta paikasta uuteen. Se kaikki oli niin kivaa!

Se, miten löysimme uuden asunnon, on ihme. Olemme hyvin kiitollisia johduksesta ja toivomme, että tämä uusi koti on siunaus perheellemme.

Rukoilemme, että vaikeat tämän syksyn työhön liittyvät kysymykset voitaisiin ratkaista ja päästä niissä eteenpäin.

Rukoilemme, että perheemme olisi terveenä, eivätkä sairaudet ja huonovointisuus rasittaisi. Rukoilemme, että lapsemme nukkuisivat paremmin, jolloin minä ja puolisonikin saisimme levätä. Pyydämme Jumalan johdatusta ja suojelusta perheellemme ylle."

Samuel Reinaru toimii Viron kirkon lähetyskeskuksen toimistopäällikkönä Tallinnassa.

Tue Samuelin työtä: tili OP FI28 5114 0220 0343 69, viestiksi Samuel Reinaru sekä oma kotiseurakuntasi.

Lea Saar:

Olen kiitollinen Jumalalle kymmenen vuoden yhteistyöstä, tuesta ja ystävydestä ELY:n kanssa ja kaikille ihmisille, jotka ovat kantaneet minua rukouksissa vuosien varrella!

Olen hyvin kiitollinen siitä, että saan jälleen tehdä työtä Pia Ruotsalan kanssa ja rukoilin, että tämä yhteistyö auttaa yhdistämään asiakkaidemme perheitä Kristuksen rakkaudessa!

Rukoilkaa, että löydämme Tarton perhekeskukseksi hyvät uudet tilat!"

Lea Saar toimii Viron Tartossa Maarian seurakunnan diakoniatyöntekijänä (50 %) sekä Viron kirkon perhetyöntekijänä Diakoniasäätiön alaisuudessa (50 %). Hänen keskeistä työalaansa on perhetyö.

Tue Lean työtä: tili OP FI28 5114 0220 0343 69, viestiksi Lea Saar sekä oma kotiseurakuntasi.

Pia ja Tero Ruotsala

Kiitollisuus valtaa mielen, kun muistamme lähettäjiämme nimikkoseurakunnissa ja kaikkialla. Olemme valtavan kiitollisia, että yhä edelleen, tällaisena aikana on mahdollista tehdä lähetystyötä ja vapaasti toteuttaa kutsumustaan ELY:n läheteinä yhteistyössä paikallisten seurakuntien ja ulkomaisten kirkkojen kanssa - tämä on suurta armoa ja ihana asia. Vapauteen Kristus meidät vapautti - rakastamaan ja elämään Hänen yhteydessään. Kiitosaihe on koko kirkon lähetystehtävä, työtoverit ja uusi mahdollisuus sekä Haminan juhlien matkaan siunaaminen.

Pyydämme esirukousta asunnon löytymisen, työn sisällön ja siihen liittyvien haasteiden ratkaisuihin sekä erityisesti pyydämme rukoilemaan Viron kirkon Lähetyskeskuksen kestävyyspuolesta.

Pia ja Tero Ruotsala aloittivat työn ELY:n läheteinä Virossa 1.6.2024. Pia toimii perheneuvonnan ja pienryhmätyön kouluttajana ja Tero nuorisomusiikin parissa ja tavoittavassa työssä Viron kirkon lähetyskeskuksen työyhteydessä. Lisäksi molemmat työskentelevät kirkon globaalien perheneuvontatyön kehittämisen ja verkoston luomisen parissa.

Tue Pian ja Teron työtä: tili OP FI28 5114 0220 0343 69, viestiksi Ruotsalat sekä oma kotiseurakuntasi.

Kari Tynkkynen:

Keskeinen kiitosaiheeni on juhannuksen alla päättynyt Suomi-jakso ja sen aikana ohjelmassa olleet nimikkoseurakuntavierailut. Oli hienoa kokea teidän kaikkien tuki!

Esirukousaiheenani ovat muutto Viroon ja siihen liittyvät asiat. Kahden maan välillä eläminen kaikkine järjestelyineen voi olla haastavaa, ja tässäkin haluan luottaa Taivaan Isän apuun.

Kari Tynkkynen toimii Virossa Kullamaan, Mihklin ja Piirsalun seurakuntien kirkkoherrana Länsi-Viron rovastikunnassa.

Tue Karin työtä: tili OP FI28 5114 0220 0343 69, viestiksi Kari sekä oma kotiseurakuntasi.

ELYn kotimaan työntekijät

Antero Rasilainen,
toiminnanjohtaja (Kouvola)
Kirkkopyhät, raamattuopetus,
Siionin kannel -lauluillat,
Inkerin kirkon ystävyysillat

Jos haluat ja voit muistaa yhdistyksemme kotimaantyötä, niin tässä tilinumero ja kohteemme. Kiitos lahjastasi.

Tilinumero IBAN FI28 5114 0220 0343 69 ja viestiksi ELYn kotimaantyölle
(kotimaantyö, työntekijöiden tukirengas sekä lapsityö)

www.evangeliset.net

ely@evangeliset.net | +358 40 415 9416

Ks. työntekijöiden yhteystiedot s. 2.

Satu Kivisaari, aluejohtaja
(Etelä- ja Keski-Pohjanmaa)
Kirkkopyhät, lähetystilaisuudet,
Siionin kannel -seurat ja
aarrearkkutyö.

Oiva Hujanen, aluepastori
(Etelä-Suomi) ja lähetystyöntekijä
Seurakuntavierailut, messut,
Siionin kannel -seurat ja lähetyskasvatus
Ks. Oivan tukitiedot s. 14.

Virpi Tuominiemi,
toimistonhoitaja (Karstula)
Jäsenasiat, Elysanomat,
markkinointimateriaali,
muut toimistotyöt

Seurakunta voi tilata toimistoltamme yksilöllisen viitenumerolistan kolehtien tilittämiseksi.

Aarrearkkuleirille

Pienen tauon jälkeen Aarrearkku-leiri toteutetaan jälleen yhteistyössä Karstulan Evankelisen Opiston kanssa. Leirille voivat tulla lapset ja nuoret perheineen, kummien tai isovanhempien kanssa sekä aikuiset - yksin tai yhdessä ystävän kanssa. Leiriohjelmassa on kaikenikäisille mielenkiintoista ohjelmaa ja tekemistä. Lasten kanssa etsitään aarteita, seikkaillaan, retkeillään, musisoidaan, askarrellaan ja leivotaan. Aikuiset saavat tietoa hyvinvoinnista ja liikunnasta sekä voivat halutessaan osallistua lasten kanssa eri toimintapisteisiin. Leirin aamu- ja iltahartaudet sekä raamattuhetket tuovat kaikenikäiset yhteen ruokoilemaan ja hiljentymään Taivaan Isän edessä. Opiston toimivat tilat, herkullinen ruoka sekä kaunis ympäristö antavat hyvät puitteet leirilämälle. Leiriä toteuttamassa ovat Satu Kivisaari, Pekka Kiviranta, Vuokko ja Juha Orjala ELY:stä sekä Opiston työntekijöitä.

Aarrearkku

-LEIRI Karstulan Evankelisella Opistolla
15.-17.10.2024

Leirin ohjelmassa mm. aarteidenetsintää, liikuntaa ja musisointia, hartaus- ja raamattuhetkiä, askartelua, leipomista, leikkejä ja yhdessäoloa. Ohjelmaa kaikenikäisille.

Leirimaksu: aikuiset 110€, lapset 6-12-vuotiaat 90€, alle 6-vuotiaat 70€ (sisälennus 10% yhdestä sisaruksesta, 20% useammasta sisaruksesta).

Lisätietoa: p. 050 563 6079/Satu Kivisaari

Ilmoittautumiset Karstulan Evankeliselle Opistolle 20.9.2024 mennessä: kansanopisto@keokarstula.fi | p. 014 525 2200

Leirin järjestävät yhteistyössä Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry ja Karstulan Evankelinen Opisto

Aarrearkku-vesivärimaalaus:
Leena Lähdesmäki

Jumalan valitut

Lokakuun aarrearkkuleirin yhteydessä toteutetaan Jumalan valitut -raamattuluento-sarja, joka on avoin kaikille. Raamattuluentoilla pysähdytään muutamaaan Raamatussa mainittuun henkilöön ja katsotaan, mitä Jumalan valinta tarkoitti heidän kohdallaan.

Voimmeko me oppia siitä jotakin omaan elämäämme? Pietarin kirjeen sanoin: *"Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa."* On kyse Jumalan valinnasta. Miten se on näkynyt sinun ja minun elämässä? Miten Jumala on johdattanut, ohjannut? Raamattua tutkitaan yhdessä pastori Pekka Kivirannan kanssa, joka on toiminut ennen eläkkeelle siirtymistään ELY:n aluepappina. Tilaisuudessa lauletaan myös Siionin Kanteleen lauluja, joita Juha Orjala säestää haitarilla.

Jumalan valitut

-raamattuluennot

15.-16.10. klo 18.-19.30

Karstulan Evankelisella Opistolla

Opettajana pastori Pekka Kiviranta, musiikissa Juha Orjala.

Raamattuluentojen aikana lapsille omaa ohjelmaa.

ELY:n isovanhempi-lapsen-lapsipäivä Alahärmässä

Satu Kivisaari

Perinteinen isovanhempi-lapsen-lapsipäivä järjestettiin Alahärmän seurakuntatalolla ja sen ympäristössä 14.6. yhteistyössä Kauhavan seurakunnan kanssa. Leiripäivän teema, Menkää ja tehkää, nousi Jeesuksen antamasta lähetyskäskestä, joka löytyy Matteuksen evankeliumista (Matt. 28: 18-20). Lähetystyöntekijä Tero Ruotsala kertoi leiripäivässä Ruotsaloiden lähetysmatkoista ja lähetystyön olemuksesta laulujen ja kuvakertomusten kautta. Seurakunnan lapsityön ohjaajat rohkaisivat lapsia ja aikuisia osallistumaan lähetystyöhön rukouksella ja vaikkapa lähetyskirpputorilta vaatteita ostamalla.

Ylihärmäläiset Iines ja Konsta Mäki-Haapoja ovat osallistuneet aikaisemmin isovanhempi-lapsen-lapsipäivään mummon kanssa. Tällä kertaa he tulivat Maria-äidin ja Martti-vaarin kanssa leiripäivään Alahärmän seurakuntatalolle. Lähtyjen ja makkaran paistaminen olivat lasten mielestä kivaa puuhaa. Vaari oli kiertänyt lasten kanssa eri tapahtumarasteilla, missä as-

karreltiin soitin, pelattiin pelejä, tutustuttiin lähetystyöhön, etsittiin aarteita jne. Vaarin mielestä tapahtumapäivä oli ollut kiva ja rento päivä. Aurinkoinen sää antoi mahdollisuuden olla ulkona. Äitikin koki päivän oikein onnistuneeksi. Oli hienoa kuulla lähetystyöstä ja olla mukana tapahtumassa lasten ja vaarin kanssa.

Kuva: Satu Kivisaari

Martti Ojala (vaari), Iines Mäki-Haapoja, Maria-äiti ja Konsta Mäki-Haapoja.
Kuva: Satu Kivisaari

Täydennä ristikko annettujen vihjeiden mukaan.

4. Tulossa loka-kuussa 15.-17.10. Karstulan Evankelisella Opistolla.

6. Sana, jolla sovitaan riitoja ja joka parantaa pahaa mieltä.

9. Oi, Jeesus lasten (virsi 139)

10. Kristillisen lähetysjärjestön työntekijä, joka lähetetty viemään evankeliumia eteenpäin.

11. Liittää meidät kirkon jäseneksi.

Satu Kivisaari on ELY:n Pohjanmaan aluejohtaja.

Pohjanmaalta Saloon päätynyt Vuokko Takala:

Tärkeintä on olla läsnä ja välittää

Tarja Laurila

- Seniorikansalaisen identiteetti ei vielä tunnu oikein omalta, myöntää salolainen Vuokko Takala, 68. Hän jäi muutama vuosi sitten eläkkeelle psykiatrisen sairaanhoitajan ja päihdetyöntekijän virasta. Työuransa aikana Vuokko on toiminut myös diakonissana. Lähipiiriin kuuluvat puoliso Arto ja neljä jo aikuista lasta, joista kolme poikaa on tullut perheeseen sijoitettuina. Vuonna 2023 Vuokko Takalaa kehoitettiin liittymään Evankelisen lähetysyhdistyksen jäseneksi. Juuriltaan pohjalaisena hän otti mielellään vinkistä varteen.

- Evankelisuuteen ja Siionin kanteleen lauluihin tustuin lapsuuteni ja nuoruuteni kotipaikkakunnalla Ilmajoella ja sen lähiympäristössä seurakuntanuorten porukalla liikkeessä. Kotikylällä oli pyhäkoulu ja taloissa pidettiin seuroja ja diakoniapiirejä, Vuokko Takala muistelee kasvuvuositään yhteisöllisessä Peuralan kylässä.

- Pyhäkoulussa kuuntelin aina tarkkaan ja otin kotonan selvää vielä lisää, mistä kussakin Raamatun kertomuksessa oli kyse. Kymmenvuotiaana sain sylikummitani lahjaksi ja käyttöön oman Raamatun.

Vuokko os. Lähdesoja kasvoi äidin ja mumman kanssa ainokaisena pienessä mökissä. Aika ei tullut pitkäksi, sillä jo reilusti ennen kouluikää sinnikäs tyttö oppi sekä lukemaan että heiluttamaan puikkoja. Vuokko oli kiinnostunut kaikenlaisista asioista ja sai sitä kautta kipinän myös tulevalle uralle. Diakonissa Suuronen sai vastata moniin kysymyksiin, kun hän virkapuvussa ja laukunsa kanssa tuli polkupyörällä mummaa tapaamaan. 1950-60-luvulla työssä painottuivat vielä sairaanhoidolliset tehtävät, toisin kuin myöhemmin kansaterveyslain tultua voimaan.

Isän etsintää

- Nyt jo edesmennyt äitini teki kaikkensa minun eteeni; hyväksyi, rakasti ja kannusti, Vuokko kiittää. Jossain vaiheessa tyttö kuitenkin tiedosti, ettei perheessä ollut isää. Siihen asiaan äiti ei ollut oikein halukas antamaan valaistusta. Oma-aloitteisena tyt-

Eläkkeellä muutaman vuoden ollut Vuokko Takala on vapaaehtoisena mukana Mieli ry:n kriisityössä.

- Tuntuu hyvältä, että kertynyttä ammattitaitoa voi edelleen käyttää toisten auttamiseen. Haluaisin kehittää itseäni myös jollain uudella saralla, vaikka kipeytyvä selkä asettaa omat rajansa. Seurakunnastakin olisi kiva löytää jokin palvelutehtävä tilaisuuksiin osallistumisen lisäksi, hän toteaa taustallaan Salon kirkko. Kuva: Tarja Laurila

tönä Vuokko sai lopulta selville isänsä nimen piirongin laatikosta löytyneestä asiapaperista. Äitiä paljon vanhempi perheellinen mies oli tunnustanut Vuokon. Vuokko sai myös kuulla, että eräs varakas perhe olisi ollut valmis adoptoimaan vauvan. Äiti ei kuitenkaan halunnut luopua lapsestaan, mistä tytär on erittäin kiitollinen.

Vuokko Takala ei koe saaneensa traumaa isättömyydestä. Sen se kuitenkin vaikutti, että hän jo nuorena päätti, että mahdollisilla tulevilla lapsilla pitää olla isä. Hän on myös halunnut etsiä ja käydä isän haudalla.

Opiskelua, työtä ja naimisiin

Ylioppilaaksi kirjoitettuaan Vuokko kävi talouskoulun Törnävän kartanossa Seinäjoella ja hakeutui sitten Helsingin diakonissalaitokselle apuhoitajajärjittelijäksi ennen kuin aloitti sairaanhoitaja-diakonissan opinnot. Tulevan puolisonsa Arton hän tapasi ensi kerran Hakaniemen nakkikioskilla yhteisen tuttavain esittelynä. Tutustuminen jatkui ja ystäväpappi Kauko Hirvonen vihki Vuokon ja Arto Takalan avioliittoon Ilmajoen kirkossa vuonna 1982.

Helsingin jälkeen nuoren parin asuinpaikaksi valikoitui Hyvinkää, josta Arton oli hyvä lähteä veturinkuljettajan työhönsä. Vuokko työskenteli sairaanhoitajana diakonissalaitoksella Hyvinkäällä ennen kuin jatkoi pätevöitymistään diakonissaksi. Myös seurakuntaharjoittelun hän teki Hyvinkäällä.

Vuokko Takala sai diakonissavirkimyksen Helsingissä Kallion kirkossa 1985. Tuosta päivästä hänelle jäi muistoksi virsi 525, jonka 4. säkeistössä ovat sanat: *”Anna Kristus, rohkeutta, mennä maastoon tiettömään, jossa merkkejä en tunne, vaille vastusta jään.”* Silloin hän ei vielä tiennyt, että tulevaisuus tulee sisältämään seurakuntatyön ja sairaanhoitajan sijaisuuksien ohella psykiatrisen sairaanhoitajan opinnot ja 13 vuoden työuran Someron mielenterveysyksikössä ja päihdetyössä.

Rukoilla voi myös mielessään

- Virkaa hakiessani minulta kysyttiin, miten diakonissan koulutus vaikuttaisi psykiatrisen sairaanhoitajan työhön. Vastaukseni oli, etten tule lyömään ketään Raamatulla päähän. Mutta jos hengellisistä asioista kysytään, en kiellä vakaumustani ja olen valmis keskustelemaan asiakkaan ehdoilla. Vuokko Takalan mielestä diakonian lähtökohtana oleva ihmiskäsitys on käyttökelpoinen myös julkisen puolen mielenterveystyössä.

- Kohtaan ihmisen ihmisenä, lähimmäisenä. Olen läsnä ja välitän. Hoitajana en ole yhtään parempi ihminen kuin se, joka hakee apua. Olemme samalla

Vuonna 2013 otetussa perhekuvassa on vielä mukana Vuokon äiti. Takana Tommi, Arto, Tyko ja Teemu. Edessä Maria, Suleiman ja Vuokko. Kuva: Takalan perhearkisto

viivalla. Mielenterveys- ja päihdetyössä tuli vastaan raskaita ja pelottaviakin asioita, mutta Vuokko on kokenut sen omakseen.

- En ole pelännyt mennä pahimpiinkaan huumeluoliin. Kokemukseni on, että jollain tasolla hoitajaa kunnioitetaan. Sisäinen turvallisuuden tunne, jonka sain jo lapsuudessa, on antanut rohkeutta ja Jumalan armo kantaa. Sitähän ei voi kukaan kieltää, että hiljaa mielessäni rukoillen menin noihin kohtaamisiin, Vuokko Takala vakuuttaa.

Sijaisvanhemmuus ei vaadi yli-ihmisyyttä

Takalat joutuivat odottamaan kuusi vuotta ennen kuin saivat kaivatun perillisen, Maria-tyttären. Puolisot olivat yhtä mieltä siitä, että lapsi hoidetaan kotona kouluikänsä saakka. Asuinpaikka siirtyi Hyvinkäältä Saloon. Vuokko pääsi erikoistumaan psykiatriaan, kun oma äiti tuli Pohjanmaalta vuodeksi Saloon Mariaa hoitamaan.

Arton sisarusten perheisiin syntyi uusia serkkuja ja Mariakin kaipasi sisarusia. Hän innostui kovasti, kun uudeksi luokkatoveriksi tuli oppilas, joka oli sijoituskodissa, ja ehdotti samaa myös vanhemmilleen. Vuokko ja Arto Takala hakeutuivatkin Pelastakaa lapset ry:n koulutukseen. Sijaisvanhemmuus tuntui varsin vaativalta tehtävältä ja he yllättyivät, kun kurssin lopuksi heille heti tarjottiin kahta saman perheen poikaa. Lastenkodissa kaksi pientä pellavapäätä juoksi heidän luokseen ja samalla suoraan sydämeen!

- Rauhallinen perhe-elämämme meni ylösalaisin. Marian lelut saivat kyytiä ja veljesten kasvatusta oli aloitettava alusta, lähtien siitä, että tässä kodissa asiat selvitetään puhumalla, eikä tarvitse pelätä selkäsauvoja. Uutena ulottuvuutena tulivat tutuiksi sosiaaliviranomaiset, kasvatustuella ja perheasiainneuvottelukeskus sekä yhteys poikien biologiseen sukuun, Vuokko Takala tilittää.

- Ensimmäiset vuodet olivat raskaita, mutta niin paljon sijaisvanhemmuus on antanut, että lähtisin siihen vielä uudestaan. Emme saaneet toivomaamme toista omaa lasta. Sen sijaan saimme tarjota meille uskotuille lapsille kodin, jossa on lämpöä, turvaa ja rakkautta, kun heidän omilla vanhemmillaan ei ollut voimavaroja.

Aika pian Maria ja veljekset alkoivat hitsautua yhteen ja myöhemmin joukkoon liittyi kolmanneksi myös heidän pikkuveljensä. Nyt pojat ovat nuoria aikuisia ja yhtä lukuun ottamatta jo ammateissaan.

- Koen, että olemme ihan tavallinen perhe.

Sijaisvanhemmuus ei edellytä yli-ihmisyyttä. Tärkeintä on olla läsnä ja välittää, Vuokko Takala vielä kiteyttää.

Tarja Laurila on eläkkeellä oleva pappi sekä Elyn hallituksen jäsen

Lähetystä ja laulun riemua juhlavieraan silmin

Raija Koski

Valtava siniristilippu toivotti juhlavieraat tervetulleiksi Haminan kauniiseen kaupunkiin kesäisen meren välkkyessä auton ikkunasta. Juhlien teema "Samalla pallolla" viestitti vieraille ELY:n maailmanlaajuisesta tehtävästä ja kristillisestä yhteenkuuluvuudesta. Kesäjuhlien kolmen päivän anti oli valtava. Se täytti vierailijan sydämen niin, että sieltä riittää ammennettavaa pitkäksi aikaa. Mielessä soivat rakkaat laulut, kulkevat syvälliset sanat ja monet kohtaamiset, sekä lasten iloiset äänet kirkkopihan pomppulinnassa ja kirkkomuskarissa.

Kaikkea koettua ei voi mahduttaa lehden sivuille, vain muutamia helmiä ja kokemuksia.

Toisemme kohdata saamme...

Latinalaisamerikkalaisten riemullisten sävelten tahdissa käynnistettiin kesäjuhlat perjantai-iltana Marian keskiajalta peräisin olevassa kirkossa. Haminan seurakunnan kanttori Niina Venäläinen on viettänyt 15 vuotta Meksikossa kulttuuriantropologian ja musiikkityön parissa. Suomeen palattuaan hän sanoitti mm. kuubalaisia sävelmiä hengellisin sanoin. Joukkoon mahtui myös Pablo Sosan kappale, joka löytyy virsikirjasta numerolla 949. "Niin kuin puu nyt kirkko olkoon, kasvakoon se kulman taakse, ja kun kaukaa kotiin saavun, syliin sulkekoon se hellään." Lattari-messun musiikki ja Elimäen kirkkoherran Kirsi Hämäläisen saarna vetivät kirkon täyteen väkeä. Raikasta, uutta, mukaansatempaavaa sananjulistusta.

Nyt iloiten laulakaa Herralle...

Evankelinen kansa on laulavaa kansaa, joka laulaa ilon, surun ja kiitoksen keskellä. Lauantai-aamun lauluhetkessä kajahtivat monet rakkaat ja hieman oudommatkin Siionin Kanteleen laulut satapäisen osallistujajoukon laulamana. Tilaisuudessa kuultiin myös riihimäkeläisen ELY-aktiivin Pertti Ruposen mieleenpainuva kertomus elämänvaiheistaan ja yhte-yksistään Haminan seurakuntaan. Osallistujia muistutettiin kirkkoisä Augustinuksen sanoista "Se, joka laulaa, rukoilee kaksinkertaisesti."

Oman elämänsä merkityksellisiä hengellisiä lauluja ja tarinoita niiden takana avasivat iltapäivällä piispa Jari Jolkkonen, toiminnanjohtaja Antero Rasilainen, kirkkoherra Anna Kinnunen ja maakunta-johtaja Jaakko Mikkola. Liisa Länsmanin juontamassa tilaisuudessa osallistujat arvuuttelevat, kuka on minkäkin laulun toivojana. Kanttori Kai Huopaisen, muusikko Ella Tepposen ja taustayhtyeen vahvat tulkinnat sekä osallistujien tarinat tuskin jättivät ketään kylmäksi. Syvä ilo Jumalan lapseudesta välittyi vahvana myös yhteislaulun Amazing Grace I. vir-

"Samalla pallolla – lähetys tänään" -paneelikeskustelussa keskustelemassa (vas) Elyn Viron lähetti Kari Tynkkynen, Haminan seurakunnan kirkkovaltuuston jäsen ja Elyn aktiivi Raita Hostikka, Salpausselän seurakunnan lähetys sihteeri Hilda Kemppainen sekä SLSn hallituksen jäsen ja Haminan seurakunnan kirkkovaltuuston puheenjohtaja Simo Suutari. Juontajana toimi lähetys sihteeri Tommi Nikki. Kuva: Kosti Kallio

ren 932 aikana upean tilaisuuden päätteeksi, joka lähetettiin myös radio YLE 1:ssä 23.6. klo 20.

Kuin taivasiin...

pääsi yleisö lauantai-illan kirkkokonsertissa paitsi yksittäisen laulun sanojen, myös musiikin ja etenkin Haminan seurakunnan upeiden kanttoreiden tulkin-tojen kautta. Konsertin antia on mahdoton kuvailla, se oli koettava! Tällä matkalaisten keitaalla saatiin päivän päätteeksi hiljentyä myös Irja Askolan rukousten sanoin.

*"Oikoon kesämme hyvä,
sellainen, jossa on lupa kuulla oma äänensä
ja yllättyä Jumalan hellästä läsnäolosta:
kaikki järjestyy, lopulta kaikki järjestyy."*

Magnificat (Marian kiitosvirsi Luuk. 46-55)

Kaksi piispaa samoilla kesäjuhlilla ja anti sen mukais-ta! Marian kirkko täyttyi lauantaina ääriään myöten kuuntelemaan Kuopion piispan Jari Jolkkosen esitel-mää. Englanninkieliseen teokseen The Psychology of Gratitude ja omiin kokemuksiinsa pohjautuen hän kertoi paitsi kiittolisen elämänasenteen valtavasta kokonaisvaltaisesta hyvinvointia lisäävästä merkityk-sestä, myös kristinuskosta kiittolisuuden kulttuurina. Luennon loputtua oli ainakin itseni helppo mielessäni todeta: Amen - totisesti näin on!

Menkää maitten ääriin asti...

ELY on nimensä mukaan lähetysyhdistys ja myös kir-
kon virallinen lähetysjärjestö. Lähetysteema oli vah-
vana esillä koko juhlien ajan läpäisten tavalla tai toi-
sella kaikkea. Oli paneelikeskustelua lähetysaiheesta,
oli mahdollisuus tavata ELY:n lähettejä ruokailujen
ja taukojen aikana, oli lähetyspuoti ja sokerina poh-
jalla valtavan hieno lähetysjuhla päivien päätteeksi.
Juhlassa kostuivat useaan kertaan niin yleisön kuin
yksittäisten lähettienkin silmät puheenvuorojen aika-
na. Uudet lähetit toivotettiin tervetulleiksi Lea Saaren
sanoin "Suomen parhaaseen lähetysjärjestöön".

Kuva: Erja Kuhlampi

On riemu, kun saan tulla...

Useamman kirkon kellot soivat kauniisti, välillä helk-
kyen, välillä kumahdellen, Haminan Raatihuoneento-
rin ympärillä ennen sunnuntaisen juhlamessun alkua.
Mikkelin hiippakunnan piispa Mari Parkkinen puhui
päivän tekstiin (Luuk 9:57–62) liittyen sitouttami-
sesta ja kehotti kristittyjä tarkastelemaan ei toisten,
vaan ennen kaikkea omaa sitoutumistaan. Kristityn
elämä ja ennen kaikkea lähetystyöhön lähteminen
vaatii poistumista omalta mukavuusalueelta ja katso-
mista koko ajan eteenpäin. Tällä matkalla ei kuiten-
kaan olla yksin, koska lähetyskäsky päättyy sanoihin
"Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät..." Messus-
sa siunattiin myös Elyn uudet lähetit työhönsä. Piispa
muistutti meitä kaikkia kantamaan lähettejä Juma-
lan eteen. Kirkontäysi seurakunta yhtyi Isä meidän
-rukoukseen, polvistui yhteiselle ehtoolliselle ja yhtyi
kiitosvirteen "Herraa hyvää kiittäkää".

Jos Jumala suo...

"Pesäpallo on kristillisin peli, koska pelaaja saa aina
tulla kotipesään." Siksi haminalaiset luovuttivat puna-
mustin värein koristellun pesäpallomailan viestikapu-
lana ensi vuoden juhlaajärjestäjille Kokkolaan.

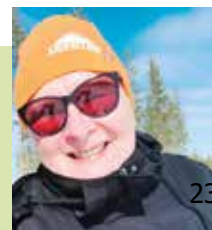
Piispa Mari Parkkinen kertoi vielä juhlien päätteek-
si oppineensa kaksi Viron kielen sanaa: armastus ja
taevastee. Niissä on kaikki, mitä ihminen tarvitsee
elääkseen Kristuksen armon varassa.

Lämmin kiitos haminalaiset! Teitte hienon juhlan
meille kaikille. Lämpimästi tervetuloa Kokkolaan
6-8.6.2025, jos Jumala suo.

Kuva: Erja Kuhlampi

Raija Koski on kannuslainen Elyn Keski-
Pohjanmaan tiimin jäsen sekä eläkkeellä
oleva lähihoitaja, sukututkimusopettaja ja
historiafriikki, jonka vapaa-aikaan kuuluu
mm. harrastajakirjoittaminen.

Kirkkopäivillä Tampereella

ELY oli ensimmäistä kertaa mukana kirkkopäivillä kirkon virallisena lähetysjärjestönä. Kirkkopäivien näkyvä pääteema oli TOIVO.

ELY:llä oli paikkansa järjestöjen teltassa yli 40 esillä olijan joukossa. Esillä oli tietoa ja myytävää, mutta tärkeintä oli kohdata kulkijoita. Usein kuuli kysymyksen: "Mikä on ELY?" Ja myös: "Täällä on ELY!" Siionin kannel oli monelle tuttu. ELY:n arvopohjasta tuli kysymyksiä, naispappeuden hyväksymistä pidettiin hyvänä, avioliittokeskustelu pohditutti.

Kari Lähdesmäki oli mukana esittelemässä äskettäin julkaistua Masa-kirjaansa. Oiva Hujanen kertoi työstään Virossa. Lähettäjärenkaaseen tuli uusia nimiä.

Antto Hautamäki odotti messun alkamista. Kuva: Helka Korpela

Jani Latva-Nikkola (vas), Kari Lähdesmäki ja Oiva Hujanen kertomassa Elyn toiminnasta. Kuva: Maria Pitkäranta

Puheenjohtaja Jani Latva-Nikkola ehti käväisemään. ELY:n esittelypöydän takana vuorottelivat myös Maria Pitkäranta, Liisa Käkeli, Tuula ja Erkki Yli-Krekola sekä Helka Korpela.

Lähetys sihteeri Marja-Leena Suutari Kuhmosta kertoi äskettäin tehdystä sopimuksesta tukea ELY:n kautta koulua Afrikassa. Nuori mies Jairous J Miti kertoi olevansa kotoisin Sambiasta. Hän opiskelee sosiaalitieteitä Tampereen yliopistossa. ELY:n esitteestä löytyi sambialainen koulu, jota ELY tukee. Jairous on käynyt Kizitun Community Schoolia, jonka oppilaat ovat usein orpoja tai muuten haavoittuvassa asemassa.

Antto Hautamäki, nuoremman polven tamperelainen seurakunta-aktiivi kertoi osallistuneensa huono-osaisuutta ja syrjäytymistä käsittelevään keskusteluun, jossa etsittiin toivon näkökulmia. Anttolle jäi mieleen lause: "Minusta olisi muuhunkin."

Ely-sukka 2

Ohjeen toiveuusinta (ed. kerran Elysanomat 1.2018)

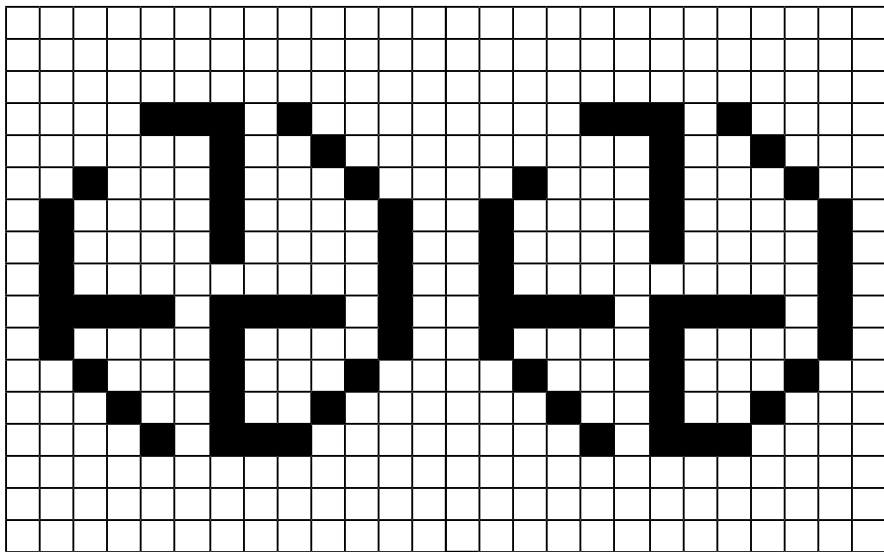
Luo kuviovärillä 52 silmukkaa.

Neulo resoria kuviovärillä 8 krs, pohjavärillä 5 krs, kuviovärillä 3 krs ja vielä pohjavärillä 3 krs.

Neulo pohjavärillä sileää 3 krs ennen kuviota ja kuvion jälkeen.

Neulo pohjavärillä resoria vielä n. 8 cm tai tarpeen mukaan.

Neulo sukan kärkiosa tavalliseen tapaan halutun koon mukaan.

Ely-sukan suunnitellut ja mallisukan kutonut Liisa Sundén, Seinäjoki.

Lankana Novita 7 veljestä tai vastaava paksuus. Puikkoina 3,5 tai 4 käsialan mukaan.

← ALOITUS

□ = sukan pohjaväri
■ = sukan kuvioväri

Maria Pitkäranta vaikutui kohtaamisestaan motoristin näköisen miehen kanssa. Mies huomasi Siionin kanteleen. Hänen äitinsä oli laulanut Kanteleen laulaja. Mies oli laittanut käden rinnalleen ja todennut: - Ei laulut häviä täältä!

Helluntain aurinko säteili, 2100 esiintyjän kuoro aloitti Suvivirren.

Helka Korpela

Helka Korpela on tehnyt elämäntyönsä Tampereen kaupungin sosiaalitoimessa. Hän toimii karjalaisessa perinnetyössä ja harrastaa puutarhanhoitoa.

"Kaksi hauskaa vekkulia" eli Karit Lähdesmäki ja Tynkkynen, kesäjuhlilla Haminassa 8.6.2024. Kuva: Virpi Tuominiemi

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettäville tapahtumille

Katso päivitettyt tapahtumatiedot www.evangeliset.net/kalenteri

Elokuussa

Ke 21.8. Seinäjoki, Luontotalo Kämpälä (Kyrkösvuorentie 26), klo 18 Inkeri-ilta, Merja Kramsu.

To 22.8. Ilmajoki, Visit-kahvila (Kauppatie 8), klo 17-20 Lähetystyöntekijä Merja Kramsun vierailu.

Su 25.8. Peräseinäjoki, srk-talo, klo 14 Siionin kannel -seurat, Merja Kramsu.

- **Kurikka** (os. Suojasentie 52), klo 15 Siionin kannel -seurat Tuula ja Erkki Yli-Krekolan 140v-merkeissä. Heikki Sariola, Satu Kivisaari, musiikissa Maarit Rautanen ja Tuukka Yrttimaa (viulu).

Tervetuloa koko kansan Lähetysjuhlaan

La 14.9. klo 14 alkaen

Ojutjärven leirikeskus, Kauhava (Ojutjärventie 470)

Lähetysaiheista ohjelmaa **Pia ja Tero Ruotsalan** matkaansaattelamisen merkeissä, mukana kauhavalaisia ja Satu Kivisaari ELYstä. Leirikeskuksen hengessä myös makaranpaistoa ja lopuksi uinti- ja saunomismahdollisuus.

Lisätietoja: kaisa.loiva@evl.fi ja pia.ruotsala@evangeliset.net

Järj. Kauhavan srk

Maakunnallinen kirkkopyhä

Su 15.9. klo 10 alkaen

Lakeuden Risti, Seinäjoki

Messussa saarnaa **piispa Matti Salomäki**, lähetystyöntekijöiden Pia ja Tero Ruotsalan matkaansaaminen.

Lounas ja myyjäiset
Kirkonkrannin auditorion aulassa

Päiväjuhla auditoriossa, mukana piispa Salomäki, Ruotsalat, khra Ari Auranen ja Satu Kivisaari.

Katso Pian ja Teron muut tapahtumatiedot: 31.8., 1.9., 15.9. ja 2.10.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset
seuraavaan Elysanomiin
ely@evangeliset.net
tai p. 040 415 9416
(myös tekstiviestein/WhatsApp)
27.9.2024 mennessä, kiitos.
Elysanomat 5 ilmestyy
viikolla 43.

Ke 28.8. Järvenpää, srk-keskuksen huone Oliivi (Kirkkotie 1), klo 14 Elyn lähetyspiiri, Oiva Hujanen.

- **Kortesjärvi**, Navettakahvila Lumous (Pirttisentie 224, Kauhava), klo 18 Lauluseurat, Nina Eskoli, Kari Lähdesmäki, Satu Kivisaari, kanttori.

- **Laihia**, srk-talo, klo 18 Lähetysseurat, Merja Kramsu, Sinikka Pekkanen, Keijo Niemelä, Johanna Rinkineva.

Syyskuussa

Su 1.9. Kurikka, kirkko, klo 18 Ilta-palamessu, Pia ja Tero Ruotsala.

Ke 4.9. Nurmo, srk-koti (Nurmontie 3), klo 18 Siionin kannel -seurat, Miia Juusola-Vänskä, Leo Norja, Satu Kivisaari, musiikissa Sini Koski.

Pe 6.9. Lohtaja, klo 17-20 Laavulta laavulle -tapahtuma, Vuokko Orjala, srkn työntekijöitä, Satu Kivisaari.

Su 8.9. Soini, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Harri Kuhlampi. Kirkkokahvit ja Ely-kuuluiset.

Ti 10.9. Hyvinkää, Vanhan kirkon sivusali (Uudenmaankatu 13), klo 14 Armon ja ilon iltapäivä, Mika Viitanen, Kosti Kallio.

To 12.9. Kauhajoki, srk-keskuksen kahvio (Kyntäjätie 3), klo 14 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

Su 15.9. Ylistaro, kirkko, klo 16 Syntisten pöytä -messu, Pia ja Tero Ruotsala.

To 16.9. Espoo, Tapiolan kirkko (Kirkkopolku 6), klo 13 Lähetysten kahvitilaisuus "Viron kirkko versoo", Oiva Hujanen.

- **Kurikka**, srk-keskuksen kahvio (Kurikantie 13), klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ke 18.9. Kokkola, Kaarlelan srk-koti ANNA-sali, klo 13.30 Lauluhetki päiväkahvin aikaan, Kaija Muhonen, Salme Heino.

Ely mukana hiippakuntien Lähetysjuhlilla 31.8.

Oulun hiippakunta, Lähetysjuhlit Oulunsalo 30.8.-1.9., mukana Merja Kramsu ja Keski-Pohjanmaan tiimiläisiä.

Kuopion hiippakunta, Lähetysjuhla Iisalmi 31.8.-1.9., mukana Kosti Kallio.

Lapuan hiippakunta, Lähetysjuhla Seinäjoki 31.8., mukana Satu Kivisaari, Pia ja Tero Ruotsala ja E-P:n tiimiläisiä.

Mikkelin hiippakunta, Lähetysjuhla Kouvola 31.8., mukana Antero Rasilainen.

Turun arkkihiippakunta ja Tampereen hiippakunta, Kirkon mission päivä Tampere 31.8., mukana Tuula Yli-Krekola.

Maria Mountraki
vierailee Kuopion
hiippakunnan Lähetysjuhlissa Iisalmessa
31.8.-1.9.2024.
Ks. juttu Mariasta
Es 3.2024.

La 21.9. Alahärmä, srk-talo, klo 14 Naistenpäivä, Niina Hangasmaa, Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila, Anne Välimäki, musiikissa Marjo Salmenautio ja Kimmo Niskala.

Ti 24.9. Salo, keskustan srk-talo (Kirkkokatu 6), klo 13.30 Päiväkahviseurat, lauletaan Siionin kannelta, Matti Lähdekorpi. Kahvit klo 13 alk.

Ke 25.9. Lapua, Kaaranmännikkö (Kellojantie 17), klo 18 Lyhtyilta, Ulla Latomäki, Salme Rinta-Komsi, Sini Koski ja lyhtytiimi.

To 26.9. Alavus, Vesitornin toimitala (Tornitie 5), klo 18 Lähetysseurat, turistipappina Espanjan Costa Blancassa Harri ja Erja Kuhalampi, Satu Kivisaari, Caritaskuoro.

Su 29.9. Kokkola, Kaarlelan srk-koti (Kruunupyntie 3), klo 16 Siunausrikkas elämä, Kari ja Anneli Lähdesmäki, Ulla Latomäki.

Ma 30.9. Kurikka, srk-talo, klo 15 Voholu-myyjäiset, Sirpa Keski-Antila, Nicolas Bakajika.

- **Kurikka**, kirkko, klo 18 Lyhtyilta - lyhdyt tuikkivat lähetystyölle, Kari Pentikäinen, Nicolas Bakajika Sambiasta, Erkki ja Tuula Yli-Krekola.

Lokakuussa

Ti 1.10. Ilmajoki, Kestikartano (Kirkkotie 18), klo 18 Lyhtyilta - lyhdyt tuikkivat lähetykselle, Nicolas Bakajika Sambiasta, Jani Latva-Nikkola, Sirpa Keski-Antila.

Ke 2.10. Nurmo, srk-koti, klo 18 Siionin kannel -seurat, Nicolas Bakajika Sambiasta, Erja ja Harri Kuhalampi, Tarja Takala-Luostarinen. Kahvit arj. alk. klo 17.30.

- **Helsinki, Lauttasaaren** kirkko, klo 19 Seurat, Pia Ruotsala. Kahvi 18.30.

Su 6.10. Keuruu, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Harri Kuhalampi.

- **Veteli**, kirkko, klo 10 Messu, Nicolas Bakajika Sambiasta.

- **Helsinki, Puistolan** kirkko (Tenavatie 4), klo 12 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Antero Rasilainen, lit. Markku Arola. Kirkkokahvit ja lähetystilaisuus kuvien kera, Rasilainen, Arola.

Ti 8.10. Hyvinkää, Vanhan kirkon sivusali (Uudenmaankatu 13), klo 14 Armon ja ilon iltapäivä, Mika Viitanen, Kosti Kallio.

To 10.10. Kauhajoki, srk-keskuksen kahvio (Kyntäjantie 3), klo 14 Siionin kannel -seurat, Tuuli Tamminen-Syrjälähti, Ilkka Tuikkala.

Pe 11.10. Salo, srk-talo Manna-kahvila (Kirkkokatu 6), klo 11-13 Pastanttipuurotapahtuma, arpajaiset. (*Perunatalkoot to 10.10. klo 10 srk-talolla Valkamassa.*)

Su 13.10. Evijärvi, kirkko, klo 10 tai 13 Elyn kirkkopyhä, messu, Ulla Latomäki.

- **Kaustinen**, kirkko, klo 10 Messu, Nicolas Bakajika Sambiasta.

- **Teuva**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Raimo Mäki. Seuroissa Sirpa Keski-Antila, Mäki.

- **Viitasaari**, kirkko, klo 10 Elyn lähetyspyhä, Satu Kivisaari.

- **Kokkola**, Kaarlelan kirkko, klo 18 Iltamessu, Nicolas Bakajika Sambiasta.

Ma 14.10. Kurikka, srk-keskuksen kahvio, klo 13 Siionin kannel -seurat.

Ti-to 15.-17.10. Aarrearkkuleiri Karsulan Ev. Opistolla. Ks. ilmoitus s. 18.

Ke 16.10. Kokkola, Kaarlelan srk-koti ANNA-sali, klo 13.30 Lauluhetki päiväkahvin aikaan, Kaija Muhoonen, Salme Heino.

Ma 21.10. Salo, keskustan srk-talo (2. krs Galleria, Kirkkokatu 6), klo 18.30 Raamattuluento, Oiva Hujanen.

TAIVAAN TILKKUJA

- uutta ja vanhaa Siionin kannelta (CD)

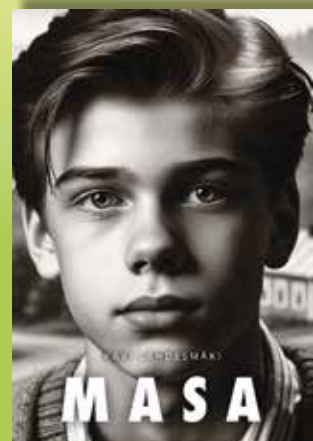
Hinta **20 €**
+ postikulut

Kari Lähdesmäen kirja

MASA

Hinta **20 €**
+ postikulut

Evankelinen lähetysyhdistys
- ELY ry
Väyläkirjat
Vaylakirjat.fi
ISBN 978-952-396-152-4

Tilaukset: ely@evangeliset.net
p. 040 415 9416 tai työntekijöiltä
ELYn tilaisuuksissa.

Ks. lisätietoa www.evangeliset.net/kauppa

ELY:n kirkkopyhä, syyskokous ja -juhla Kurikassa

Su 20.10.2024

Kurikan kirkko ja seurakuntakeskus (Kurikantie 13)

Klo 10 Messu kirkossa,
saarna Pia Ruotsala

Seurakuntakeskuksessa:

Klo 11.30 Lounas

Klo 13 ELY:n syyskokous

Klo 14 kahvihetki

Klo 14.30 Syysjuhla,

TT Heikki Sariola,
lähetystyönt. Pia ja Tero Ruotsala
Elyn toiminnanjoht. Antero Rasilainen

Tervetuloa

Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n **sääntömääräinen syyskokous su 20.10. klo 13** alkaen Kurikassa srk-keskuksessa (Kurikantie 13). Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa, Hallitus

Armoa ja iloa ihmisille
Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Jeesus tuli heidän luokseen ja sanoi: »Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikista kansoista minun oppilaitani. Tehkää se kastamalla heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heidät noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa. Ja muistakaa: minä olen teidän kanssanne joka päivä aikojen loppuun asti.»

Matt. 28:18-20 (UT2020)

ELY:n suomalaisia lähettejä ja kansallisia työntekijöitä Evankelisilla kesäjuhlilla kesäkuussa Haminassa. Vas. Merja Kramsu, Anna Makeev, Lea Saar, Kari Tynkkynen, Pia Ruotsala ja Samuel Reinaru. Kuva: Tero Ruotsala